

Heidi Linck

My present whereabouts are unknown

works | werk | arbeiten

2006-2008

galerie
wit

As she thinks, so her work moves – Relocated spaces by Heidi Linck

Heidi Linck makes sculptural objects and spaces that move. They emerge spontaneously and hit the road. They are ideas rather than objects, that have become mobile. Heidi Linck's work is a reflection of the way she thinks.

In Art House Syb in Beesterzwaag she laid a wooden floor in a small room in a dilapidated house. The next day the planks flew up against the walls, and started to make their way through the other rooms. She tracked the floor closely: where did it go? For her, building and architecture are not static, but involve a lively exchange of light and space.

Before starting at the Art Academy in Arnhem, she studied methods and techniques of the social sciences at Wageningen University. In Arnhem she focussed on photography. She was curious whether she could employ the scientific research methods she had learned at university to develop autonomous images. It worked, but it resulted in images not known to the contemporary visual arts. Heidi Linck considers architecture and spatial planning as manifestations of social and political structures. The structures are intended to provide

order, predictability and safety, but their spatial manifestations are prone to chaos and change.

Everywhere she perceives spatial shapes and the voids between them. She records them in her slide collection of places where she's been.

Where the spaces have formed, where they have gone and how they regain their form: these are the questions that inform her work. Who she is, artistically speaking can be read from her slide collection, it constitutes the DNA, the fingerprint, the iris scan of the artist.

Light entering a room casts a distorted projection of window frames on the walls and floor. Those projections form possible new spaces in the room. Then Heidi Linck realizes them by sawing them out in the floors and walls, thus creating a new building: not a shell but a space bounded by ideas upon which it was based.

Heidi Linck sees spaces moving about, and follows their journey. What do they look like if you leave them to their own devices? She does not pin them down, but traces their tracks and tracks their traces.

She draws black spaces that merge into each other in all shades of black Indian ink on paper. Her drawings reflect the kind of fascination the Impressionists had with light, but in her case with darkness.

Her work is a manifesto for spatial thinking, the concept of space and spatial concepts. She challenges herself and the world to dematerialize concrete space and to work out the thought process involved.

Heidi Linck works at present in a tiny temporary studio. The spaciousness of the work she creates there is almost miraculous. Her images are extensions of her thinking. Her ideas and reflections are like small black-haired monkeys climbing through an imaginary spatial grid. They hide in places we cannot even imagine. But before you realise they are imprisoned, they have freed themselves. There is nothing to hold on to.

Alex de Vries

Zoals ze denkt, beweegt haar werk - Verplaatste ruimtes van Heidi Linck

Heidi Linck maakt sculpturale objecten en ruimtes die zich verplaatsen. Die komen uit zichzelf voort en gaan op weg. Het zijn geen objecten of voorwerpen, maar ideeën die in beweging zijn gekomen. Zoals ze denkt, beweegt haar werk. In Kunsthuis Syb in Beetsterzwaag legde ze een vloer van houten planken in een vervallen huisje. Een dag later vloog die vloer tegen de muren op, en verplaatste zich door de andere vertrekken. Heidi Linck volgde de vloer op de voet. Waar ging die naar toe? Bouw en architectuur zijn bij haar niet statisch, maar vormen een levendige uitwisseling tussen licht en ruimte.

Voor zich aan te melden bij de kunstacademie van Arnhem leerde ze methoden en technieken van sociaal-wetenschappelijk onderzoek aan de Universiteit van Wageningen. In haar vrije tijd fotografeerde ze. Ze was nieuwsgierig of ze die onderzoeksmethoden kon toepassen bij het ontwikkelen van zelfstandige beelden. Dat kon maar leidde niet tot de gekende beelden uit de hedendaagse beeldende kunst. Heidi Linck ziet architectuur en inrichting van ruimtes als manifestaties van sociale en politieke structuren. Die structuren zijn bedoeld om orde, voorspelbaarheid

en veiligheid te scheppen, maar de ruimtelijke manifestaties ervan zijn vatbaar voor chaos en verandering. Overal ontwaart ze ruimtelijke vormen en leegtes daartussen. Die legt ze vast in een dia archief. Waar die ruimtes zijn gebleven, waar ze naartoe zijn vertrokken en hoe ze hun gedaante herwinnen, dat zijn de vragen achter haar werk. Wie ze is als kunstenaar valt uit dat archief af te lezen: dat vormt het dna, de vingerafdruk, en de irisscan van de kunstenaar.

Ramen worden door het licht dat in een vertrek naar binnen valt, vertekend geprojecteerd op wanden en vloeren. Die lichtprojecties vormen nieuwe, denkbare ruimtes in dat vertrek. Heidi Linck realiseert die vervolgens door de zaag in het vertrek te zetten. Zo ontstaat een ander gebouw: geen omhulsel, maar de ruimte die wordt begrensd door het idee dat eraan ten grondslag ligt.

Heidi Linck ziet ruimtes voorbij trekken en reist die achterna. Ze legt ze niet vast maar volgt ze in hun beweging. Hoe zien ze eruit als je ze hun gang laat gaan? Ze volgt hun gangen, vooral ook als die ruimtes gangen zijn.

Ze tekent zwarte, in elkaar overlappende ruimtes in allerlei nuances van Oost-Indische inkt. Die tekeningen weerspiegelen het soort fascinatie dat impressionisten hadden voor het licht, maar dan voor het donker.

Haar werk is een manifest voor het ruimtelijk denken, voor het begrip ruimte, voor het ruimtelijk begrip. Ze daagt zichzelf en de wereld uit door concrete ruimte van zijn materie te ontdoen en na te gaan welke gedachte eraan ten grondslag ligt.

Heidi Linck werkt tijdelijk in een piepklein atelier. Het is een wonder wat voor ruimte ze daar met haar werk creëert. Haar beelden zijn extensies van het denken. Haar ideeën en gedachten zijn als zwartharige aapjes die door een denkbeeldig rasterwerk klimmen. Waar wij niet kunnen bedenken dat ze zitten, daar gaan ze schuil. Voor je beseft dat ze gevangen zitten, hebben ze zich bevrijd. Er is geen enkel houvast.

Alex de Vries

Wie sie denkt, so bewegt sich ihr Werk - Versetzte Plätze von Heidi Linck

Heidi Linck schafft Objekte und Räume, die sich selbst versetzen. Sie tauchen unwillkürlich auf und machen sich auf. Es sind Ideen und eben keine beweglich gewordenen Objekte. Heidi Lincks Werke sind eine Reflexion ihrer Denkmuster.

Im Kunsthhaus SYB in Beetsterzwaag legte sie einen Holzboden in einem schmalen Flur eines baufälligen Hauses aus. Den nächsten Tag flogen die Dielen die Wände hoch und suchten sich ihren Weg durch die anderen Räume. Sie folgte genau dem Flur: Wohin ging es? Für Heidi Linck sind Gebäude und Architektur alles andere als statischen Gebilde, sondern stehen für einen lebendigen Austausch von Licht und Raum.

Vor dem Studium an der Kunsthochschule in Arnhem, studierte sie an der Universität Wageningen. In Arnhem beschäftigte sie sich vorrangig mit Fotografie. Sie war neugierig, ob sie die Methoden sozialwissenschaftlicher Forschung, die sie sich an der Universität angeeignet hatte, zur Anwendung bringen konnte, um autonome Bilder zu schaffen. Es gelang, aber es entstanden in der Gegenwartskunst noch unbekannte Bildwerke. Heidi Linck betrachtet Architektur und Raumplanung als Manifestationen sozialer

und politischer Strukturen. Diese Strukturen sind darauf angelegt, Ordnung, Berechenbarkeit und Sicherheit herzustellen, aber ihre räumlichen Erscheinungsformen sind anfällig für Chaos und Veränderung.

Überall nimmt sie räumliche Formen wahr – und die Leerstellen dazwischen. Sie zeichnet sie in ihrem Diaarchiv auf. Wo die Räume geschaffen worden sind, wohin sie sich bewegt haben und wie sie ihre Form wiedergewinnen – dies sind die Fragen, die ihre Arbeit durchdringen. Wer sie - künstlerisch gesprochen - ist, kann an ihrer Diabildsammlung abgelesen werden. Diese bildet die DNA, den Fingerabdruck, den Iris-Scan der Künstlerin.

Einfallendes Licht wirft eine verzerrte Projektion von Fensterrahmen auf Wände und Boden. Diese Projektionen bilden mögliche neue Räume im Raum. Heidi Linck realisiert diese Räume, indem sie sie aus Fußboden und Wänden aussägt; auf diese Weise schafft sie ein neues Gebäude: Keine Hülle, sondern ein Raum, umgrenzt von Ideen, auf denen es aufbaut.

Heidi Linck sieht Räume vorüberziehen und folgt ihrer Reise. Wie werden sie wohl aussehen, wenn man sie sich selbst überlässt? Sie

nagelt sie nicht fest, sondern spürt ihre Spur auf und verfolgt die Folgen.

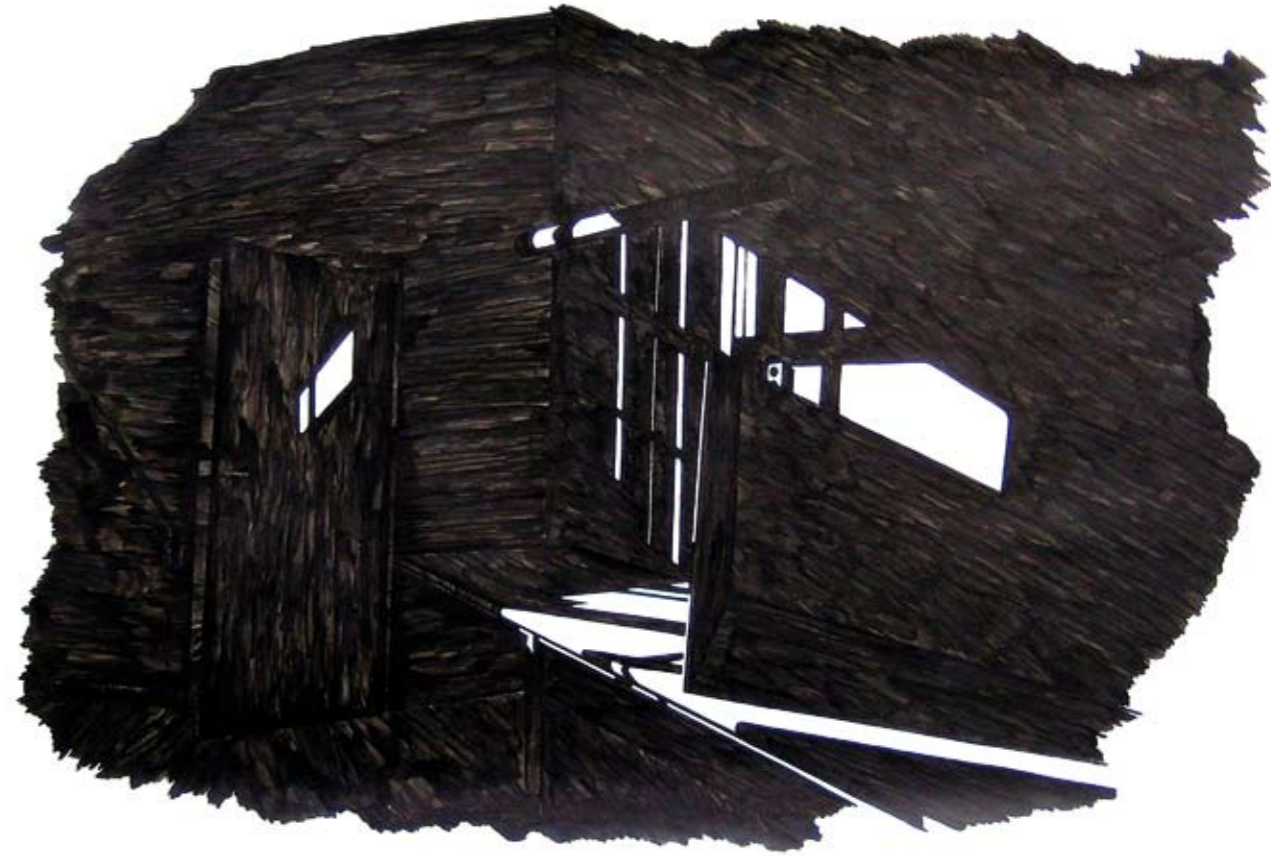
Sie zeichnet schwarze Räume, die ineinander übergehen in allen Zwischentönen schwarzer Tusche auf Papier. Ihre Zeichnungen spiegeln die Faszination wider, die die Impressionisten angesichts des Lichts empfanden; bei Heidi Linck ist es die der Dunkelheit.

Ihre Arbeit ist ein Manifest über das räumliche Denken, ein Raumkonzept und sowie ein räumliches Konzept. Sie fordert sich und die Welt heraus, den konkreten Raum zu entstofflichen und den innewohnenden Gedankenprozess herauszuarbeiten.

Heidi Linck arbeitet derzeit in einem winzigen Atelier. Die Geräumigkeit ihrer Arbeiten ist geradezu wundersam. Ihre Bildnisse sind Erweiterungen ihres Denkens. Ihre Ideen und Überlegungen gleichen kleinen schwarzen Äffchen, die in einem imaginären Gitternetz herumklettern. Sie verbergen sich in Räumen, die wir uns nicht einmal vorstellen können. Aber bevor wir überhaupt bemerkt haben, dass sie gefangen sind, haben sie sich schon selbst befreit. Nichts kann sie halten...

Alex de Vries

And we watched the world go by #1
2006, 64 x 96 cm
ink on paper

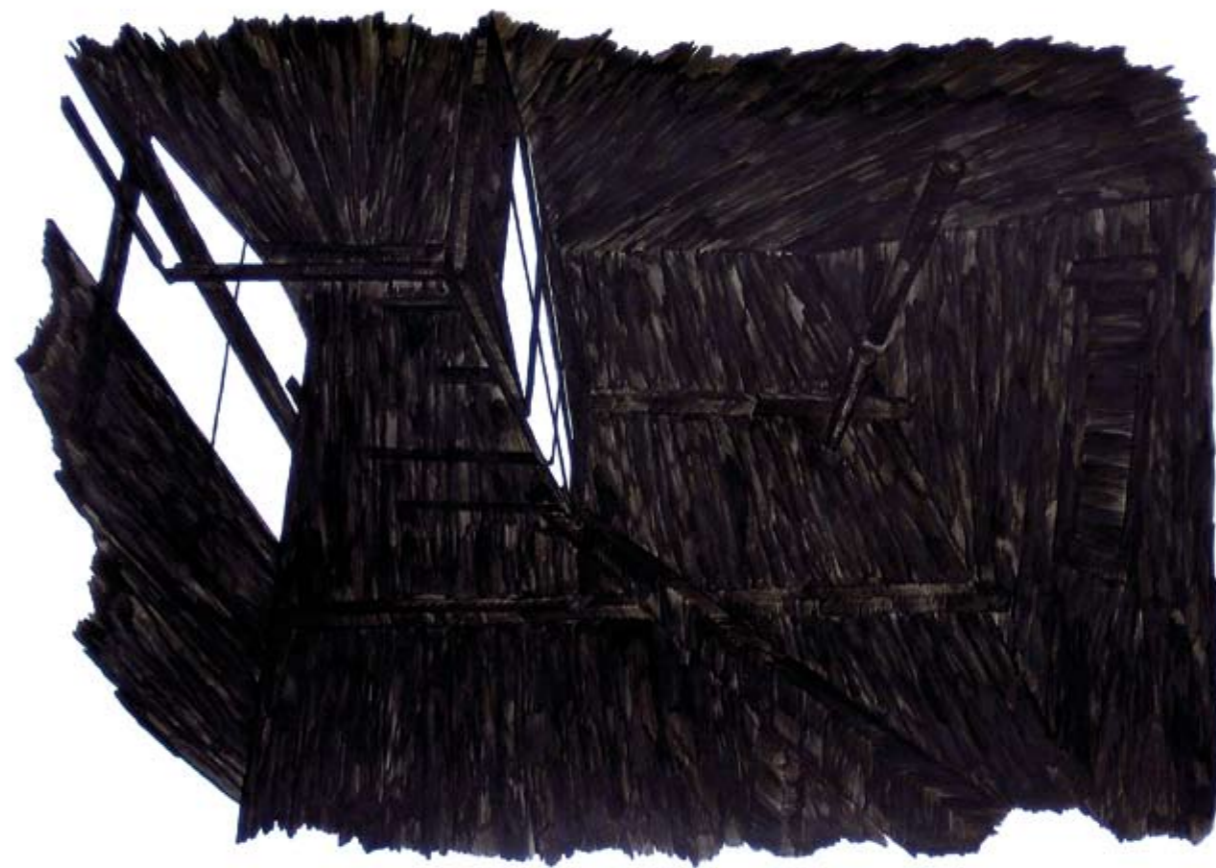
And we watched the world go by #2
2006, 64 x 48 cm
ink on paper
Private collection, Amsterdam

And we watched the world go by #3
2006, 96 x 64 cm
ink on paper

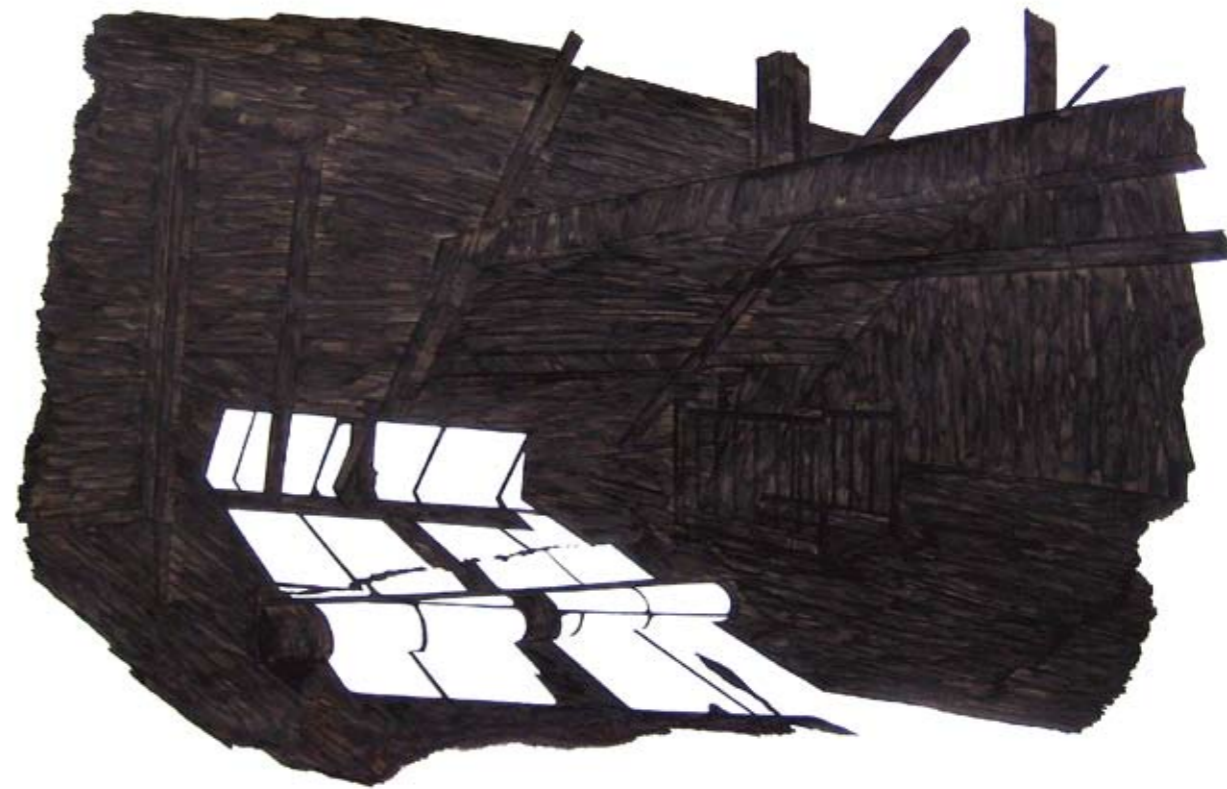
And we watched the world go by #4
2006, 48 x 64 cm
ink on paper

And we watched the world go by #5
2006, 64 x 96 cm
ink on paper

And we watched the world go by #6
2006, 64 x 96 cm
ink on paper

Dawn
2006, 308 x 396 cm
ink on wall
Mural work, Showroom MAMA, Rotterdam,
December 2006 - January 2007

Moving emptiness #3
2006, 48 x 64 cm
ink on paper

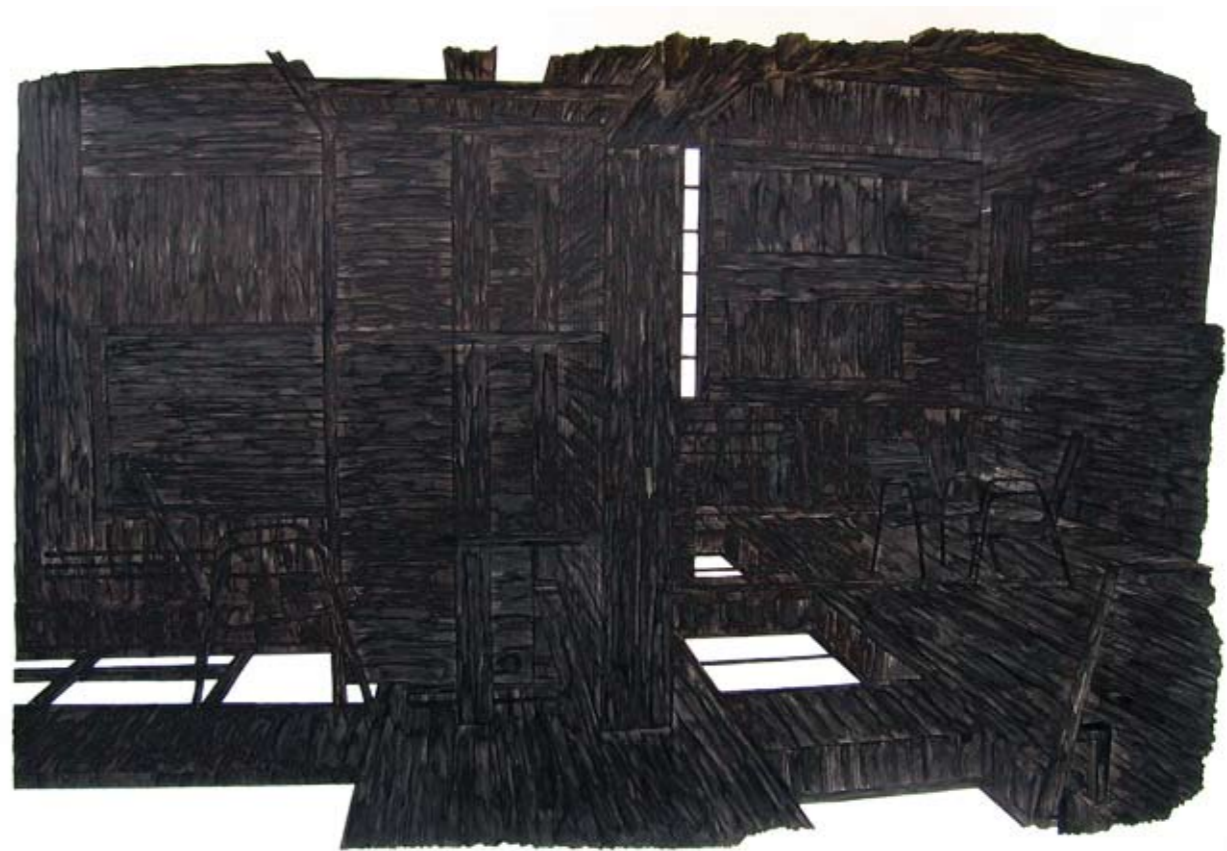
My present whereabouts are unknown #2
2007, 30 x 48 cm
ink on paper

My present whereabouts are unknown #3
2007, 48 x 64 cm
ink on paper

Let's Dance #1
2007, 64 x 96 cm
ink on paper

Let's Dance #2
2007, 64 x 96 cm
ink on paper

And we watched the world go by
 2006
 video
 00:01:24
 Just before a house was about to be pulled down,
 Heidi Linck painted one of the rooms entirely black,
 following the shadows cast by daylight. By doing so,
 she erased the space before the demolition firm did so.

CHANCE: Go back 10 spaces
2006
variable dimensions
A floor left its original room and travelled
over through the entire house.

CHANCE: Go back 10 spaces
2006
variable dimensions
A floor left its original room and travelled
over through the entire house.

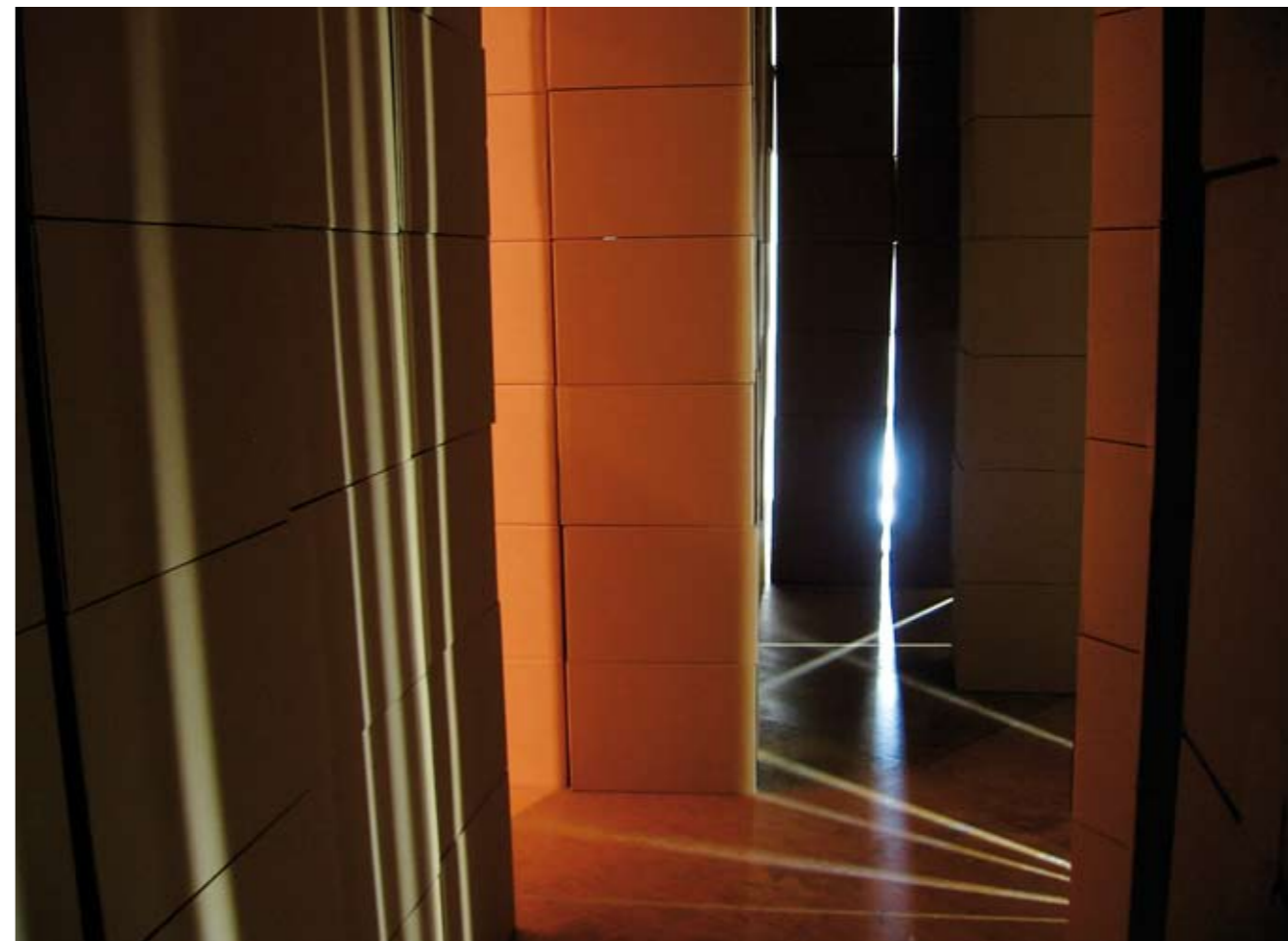
Moving Emptiness (detail)

2006

281 x 780 x 815 cm

1000 cardboard boxes, daylight, artificial light

Empty cardboard boxes were used to build empty walls in an empty space, with labyrinthine corridors. The space is constantly changed by moving the walls and the light, causing ongoing alteration and disorientation.

CityScape (detail)
2007
200 x 350 x 360 cm
project and installation, aluminium foil, objects
From over 10 houses in Helmond, objects taking
up too much space were collected. Out of these
objects, one living room was created,
connecting and representing all these houses.

Sparks
2008
50 x 70 x 100 cm
model
In everyday spaces light makes
objects and people stand out. In an otherwise
empty space, dimly illuminated objects
emphasize the void.

Curriculum Vitae

14 juli 1978, Breda

opleiding | education | ausbildung

2002-2006 ArtEZ Hogeschool voor de Kunsten, Arnhem (Vrije Kunst)

1996-2002 Wageningen Universiteit

tentoonstellingen | exhibitions | ausstellung

2008 Drawing a Conclusion, groepsexpositie, Peloton, Sydney (AU)

2008 Galerie Wit: Tease Art Fair, beurs, Keulen (D)

2007 Berliner Kunstsalon, groepsexpositie, Bluetenweiss, Berlijn (D)

2007 Anonyme Zeichner, groepsexpositie, GLUE, Berlijn (D)

2007 Leven uit een koffer, groepsexpositie Gorcums Museum, Gorinchem

2007 Hermitage Helmond, groepsexpositie, Helmond

2007 Maximale Resolutie, groepsexpositie CBK Gelderland, Arnhem

2006 Positioning Systems, groepsexpositie, Showroom MAMA, Rotterdam

2006 Brief-Tableau, verblijf en groepsexpositie, Kunsthuis Syb, Beetsterzwaag

2006 Leids Film Festival, groepsexpositie, Scheltema, Leiden

2006 Moving Emptiness, solo expositie, Moira, Utrecht

2006 Per Persoon, eindexamen expositie ArtEZ, WTC gebouw, Arnhem

2005 Sig/Nature, groepsexpositie, Landgoed De Uytwijck, Hilversum

opdrachten | commissions | kommissionen

2008 Fusion, permanente installatie, Kuiper Bouwgroep, Arnhem

prijzen en stipendia | grants | subventionen

2008 Startstipendium van het Fonds voor Beeldende Kunst, Vormgeving en Bouwkunst

2007 Kunst Intern Prijs 2007, Ondernemers Kontakt Arnhem

publicaties | publications | ausgaben

2008 My present whereabouts are unknown, catalogus, Galerie Wit, Wageningen

2007 Anonyme Zeichner, catalogus groepsexpositie, Bluetenweiss, Berlijn

2007 Sommigen komen de kluis niet meer uit, NRC Handelsblad

2006 Positioning Systems, Showroom MAMA, Rotterdam

2006 Schaduwen volgen met zwarte verf, NRC Handelsblad

Colofon

tekst Alex de Vries (1957), auteur en adviseur op het gebied van kunst en cultuur, is verbonden aan het bureau Stern/ Den Hartog &

De Vries in Den Haag. Hij was medeoprichter van Metropolis M., schreef tal van teksten over hedendaagse kunst en verzorgt maandelijks kunstenaars-gesprekken voor de NBKS in museum De Pont.

engelse vertaling Sara van Otterlo-Butler, English Language Editing

duitse vertaling Michael Jacobs, Köln.

fotografie Heidi Linck

vormgeving Cecile van Wezel,

Grafisch Atelier Wageningen

lithografie Wim van Hof, BvBeeld

drukwerk Drukkerij Modern, Bennekom

aantal exemplaren 700

uitgever Galerie Wit, Hamelakkerlaan 38, 6703 EK Wageningen

Deze publicatie is mogelijk gemaakt met steun van het Fonds voor Beeldende Kunst, Vormgeving en Bouwkunst

www.heidilinct.nl

www.galeriewit.nl

april 2008

